

Nieuwsbrief 49 december 2021

Redactioneel

Voor u ligt het negenenveertigste nummer van de nieuwsbrief. We hebben een interview met Mohamed Azaiza een medewerker uit Gaza van Gisha een Israëlische mensenrechtenorganisatie die i.h.k.v Shelter City drie maanden in Nederland was. Verder een vertaald artikel van Ali Abuninah die de militaire samenwerking tussen Nederland en Israël aankaart. Zelfs het geweld in mei is voor Nederland geen aanleiding geweest om af te zien van een nauwere samenwerking tussen beide legers. Over dat geweld hebben we een getuigenis vertaald die B'Tselem heeft verzameld onder de naam wordsfailus. Ook een verhaal over de don't buy into occupation campagne naar aanleiding van een rapport over de betrokkenheid van Europese bedrijven bij de bezetting van de Westbank. En die betrokkenheid gaat helaas ver. De bijdrage van het Gaza Center for Media Freedom gaat over het fenomeen influencer dat ook in Gaza opbloeit. Ten slotte een column van Jan Keulen over de nieuwe muur die Israël heeft gebouwd op de grens met Gaza. Kost wel wat (1 miljard dollar) maar dan heb je ook wat: veiligheid. Tenminste dat denken ze aan Israëlische kant. Voor de gazanen is het meer van hetzelfde: gevangenschap zonder einde.

Mensenrechtenactivist Mohammed Azaiza in Nederland

Echt ontspannen ziet hij er nog niet uit, Mohammed Azaiza. Toch is hij al twee maanden in Nederland, een land waarin 'alles anders is' dan in zijn thuisland Palestina. 'Het is hier vrij en veilig. Je hoeft je hier helemaal geen zorgen te maken. Je draait de kraan open en er komt water uit. Je zet de schakelaar om en het licht brand. Dat zijn hier heel gewone dagelijkse dingen die mensen hier doen zonder er bij na te denken. Ik woon in de Gazastrook, en daar is eigenlijk alles een probleem en altijd hangt er spanning. Je moet over alles nadenken en steeds dingen oplossen. Hoe kom ik aan water? Wanneer is er elektriciteit. En neem het internet: dat is nog steeds 2G. Eigenlijk kan je het nauwelijks internet noemen, zo traag is het.'

Mohammed is in Nederland op uitnodiging van Shelter City. Shelter City is een landelijk initiatief van Justice and Peace Nederland. Heeft als doel het beschermen van mensenrechtenverdedigers. Shelter City's biedt een veilige en inspirerende ruimte waar mensenrechtenactivisten nieuwe energie moeten kunnen opdoen. Ook krijgen ze ondersteuning op maat. Dat doet de organisatie in samenwerking met een groeiend aantal Nederlandse steden en lokale organisaties.

Bewegingsvrijheid als mensenrecht

Mensenrechtenverdedigers verdedigen de rechten van zichzelf en anderen. Door hun werk spelen zij een belangrijke rol bij de bevordering van democratische waarden, politieke vrijheden en burgerrechten. Dit is een uitdagend en gevaarlijk gevecht: ze worden vaak het zwijgen opgelegd, bedreigd, gearresteerd, gemarteld en soms verdwijnen ze.

Ook het werk van Mohammed is niet zonder gevaar. Hij werkt voor Gisha. Dit is een Israëlische

Vervolg op pg. 2

mensenrechtenorganisatie, opgericht in 2005. Hij heeft tot doel het beschermen van de bewegingsvrijheid van Palestijnen, met name van de inwoners van Gaza. Gisha promoot rechten die worden gegarandeerd door internationale en Israëlische wetgeving. De organisatie maakt gebruik van juridische bijstand en publieke belangenbehartiging om de rechten van Palestijnse inwoners te beschermen. Mohammed: "Bewegingsvrijheid is een van de basismensenrechten. Zonder bewegingsvrijheid kan je veel andere rechten niet uitoefenen. In Gaza wordt dat recht ernstig geschonden. De inwoners van Gaza zitten feitelijk allemaal opgesloten. Hun misdaad? Palestijn zijn. Het gebied is helemaal afgesloten van de wereld sinds Hamas in 2007 de verkiezingen won. De meeste inwoners van Gaza zijn onder de twintig en hebben nooit iets anders meegemaakt dan gevangenschap. Ze zijn vaak hoog opgeleid, maar hebben geen enkele kans op zelfontplooiing."

Juridische aanpak

Hoe is Mohammed bij Gisha betrokken geraakt? "In 2004 wilde ik Ergo-Therapie studeren. Dat kon niet in Gaza, daarvoor moest ik naar Bethlehem op de West-Bank. Dat betekende dat ik Gaza uit moest. Een probleem. Ik kreeg zelfs een studiebeurs van de VN, maar de grens kwam ik niet over. We hebben het juridisch aangevochten. Uiteindelijk is mijn zaak tot aan de Hoge Raad in Israël gegaan. Uiteindelijk won ik met hulp van Gisha en kon ik vier jaar studeren. Daarna heb ik gewerkt met gehandicapte kinderen. Vervolgens heb ik ook gesolliciteerd bij Gisha. De sluiting van Gaza is totaal onwettig. Niet alleen volgens het internationaal recht. Volgens het internationaal recht moet een bezetter de veiligheid van de bezette burgerbevolking garanderen, maar dat gebeurt totaal niet. Toch zijn er nog juridische

Mohammed Azaiza (foto Grietje Mesman)

mogelijkheden waarvan Gisha gebruikt maakt om Palestijnen te helpen. De organisatie weet duizenden permits te regelen voor mensen die anders Gaza nooit uit zouden kunnen komen."

Mensenrechtenorganisaties

Recentelijk zijn zes bekende mensenrechtenorganisaties door Israël tot 'terroristische organisaties' verklaard. Organisaties die bezig zijn de Israëlische mensenrechten-schendingen te documenteren. Waarom is Gisha niet verboden? Mohammed: "De andere zes organisaties zijn Palestijns. Gisha is Israëliisch. Kennelijk durven ze dat nog niet aan, of ligt dat moeilijker. Gisha heeft zich wel meteen solidair verklaard met de andere zes."

Mohammed ondervindt wel tegenwerking: "Zelf ben ik meerdere keren door zowel de Israëlische inlichtingendienst Shabak als door Hamas verhoord." De familie van Mohammed steunt hem in alles wat hij doet. "Ze maakt zich echter wel zorgen maar ik geloof in mijn werk en ga er mee door."

Verzet tegen de blokkade

In 2018 en 2019 kwam het tot grootscheepse protesten van Palestijnen tegen het beleg van Gaza, de blokkade die volgens het internationaal recht volstrekt onwettig is. Ongewapende burgers trokken daarom op naar de grens om hun recht op te eisen tijdens de 'Mars van de Terugkeer.' Ze rekenden daarbij op verontwaardiging van de internationale publieke opinie. Die kwam slechts mondjesmaat. Iedere vrijdag trokken ongewapende burgers op naar de grens, met het doel om deze over te steken naar de gebieden waaruit ze ooit waren verdreven. Ze werden door het Israëlische leger echter begroet met prikkeldraad en kogels. Gericht werden er burgers neergeschoten, vrouwen, kinderen, hulpverleners en journalisten. Na 223 doden en bijna 10.000 mensen met 'levensveranderende wonden' kwam er een eind aan de mars. Mohammed; "Hamas beschouwde het als een overwinning maar de bevolking ziet geen enkele toekomst meer nu het beleg gewoon doorgaat. Wat voor toekomst heb je in een land dat is als een gevangenis, en waarin aan alle primaire levensbehoeften gebrek is? Waar je geen enkele kans op zelfontplooiing hebt? Ik ervaar hier nu al twee maanden in Nederland dat het leven heel anders kan zijn: vrijheid! Dat is echt ongelooflijk. Daarop heeft iedereen recht, ook de bewoners van Gaza. Daarvoor blijf ik me inzetten."

Marco in 't Veldt.

Nederland beloont Israël voor doden kinderen in Gaza

Nederland beloont Israël voor het doden van tientallen Palestijnse kinderen in de Gazastrook afgelopen mei. Dat is de enige redelijke conclusie nadat de Noord-Europese monarchie een nieuwe "veiligheidssamenwerkingsovereenkomst" met de apartheidsstaat heeft aangekondigd. Hans Docter, de Nederlandse ambassadeur in Tel Aviv, tekende op 13 oktober het pact met de Israëlische minister van Defensie Benny Gantz. Het biedt een "kader voor samenwerking" tussen de legers van de twee landen, aldus het Nederlandse ministerie van Defensie. De aanscherping van de Nederlandse omhelzing van Israël lijkt een herhaling te zijn van hoe Nederland decennialang nauwe banden heeft onderhouden met het blanke apartheidsregime in Zuid-Afrika.

Gantz heeft tweemaal grote massamoorden gepleegd op Palestijnen in de Gazastrook, als stafchef van het leger in 2014 en als minister van Defensie eerder dit jaar, toen hij zwoer dat "geen persoon, gebied of buurt in Gaza immuun is". Hij hield zich aan die belofte: hele families werden weggevaagd door Israëls doelbewuste aanval op woongebouwen. Onder de bijna 260 Palestijnen die werden gedood tijdens de 11-daagse aanval van Israël in mei, bevonden zich meer dan 60 kinderen. Bij de dodelijkste aanval, op woongebouwen in de al-Wihda-sstraat in Gaza-Stad op 16 mei, kwamen bij Israëlische bombardementen minstens 44 mensen om het leven, waaronder 18 kinderen. Meerdere generaties van meerdere families werden weggevaagd. Op dit moment loopt er een civiele rechtszaak tegen Gantz voor de moord op de familie van de Palestijns-Nederlandse staatsburger Ismail Ziada in 2014 bij de Nederlandse rechtbank.

Wapens getest op Palestijnen

Het ministerie van Defensie in Den Haag stelt dat de militaire "samenwerking tussen Nederland en Israël primair gericht is op kennisuitwisseling. Dat zou al erg genoeg zijn, maar er is ook een enorme en waardevolle wapenhandel mee gemoeid. In januari tekende Nederland een contract van \$24 miljoen met de Israëlische wapenmaker Elbit Systems voor 'tactische computersystemen'. Een maand later ondertekenden de Nederlanders een contract van \$82 miljoen voor het Iron Fist "beschermingssysteem" van Israël voor gepantserde voertuigen. Dit werd oorspronkelijk ontwikkeld door Israel Military Industries voor het gepantserde gevechtsvoertuig van Eitan en de D9 gepantserde bulldozer. Dat betekent dat het, net als de meeste andere Israëlische wapens, vrijwel zeker eerst op Palestijnen is getest.

Belangrijke markt

Het gepantserde voertuig van Eitan ondergaat inderdaad een "upgrade" op basis van "lessen" die Israël heeft geleerd van de Israëlische invasie van Gaza in 2014, waarbij 2.200 Palestijnen omkwamen, waaronder meer dan 550 kinderen.

De gepantserde bulldozer D9, gemaakt door Caterpillar, is al lang berucht vanwege de manier waarop Israël het gebruikt om Palestijnse huizen en land te vernietigen en om buitengerechtelijke executies uit te voeren als onderdeel van de zogenaamde "sneltankprocedure" van het Israëlische leger. Het Nederlandse leger zal nu profiteren van innovaties die voortkomen uit het plegen van dergelijke misdaden.

Samen met Luxemburg en België tekende Nederland in 2015 een contract van \$150 miljoen met Elbit om hun soldaten te voorzien van 'slimme vesten'. Het is dus geen wonder dat senior directeur Elad Aharonson van Elbit Systems Nederland een 'sleutelmarkt' noemt. De propaganda van de Nederlandse regering over Nederland als land dat internationale vrede en rechtvaardigheid bevordert heeft blijkbaar geen consequenties voor de eigen wapenhandel met een apartheidsregime.

Vervolg op pg. 4

Zuid-Afrikaanse apartheid omarmen

In tegenstelling tot zijn zelfbeeld als moderne en tolerante democratie, heeft Nederland een gruwelijke reputatie op het gebied van mensenrechten gehad, met name tijdens de eeuwenlange koloniale wreedheden in Indonesië die tot ver in de 20e eeuw voortduurden.

Opeenvolgende Nederlandse regeringen hebben decennialang het apartheidsregime van Zuid-Afrika beschermd tegen internationale druk en oproepen van het Nederlandse publiek om sancties in te stellen genegeerd.

Tot het begin van de jaren tachtig betaalde de Nederlandse staat zijn blanke burgers om naar Zuid-Afrika te emigreren, een beleid dat aanvankelijk was aangenomen om de economische druk in eigen land na de Tweede Wereldoorlog te verlichten. Maar subsidies voor Nederlandse burgers om een leven met koloniale privileges te genieten ten koste van zwarte Zuid-Afrikanen bleven tientallen jaren bestaan, ook al waren er al sinds de jaren vijftig bezwaren tegen de moraliteit van dit beleid.

Dit was slechts een deel van de bewuste omarming door Nederland van apartheid in Zuid-Afrika, waaronder academische en wetenschappelijke uitwisselingen en de ondertekening in 1953 van een 'cultureel akkoord' dat pas in 1981 definitief werd ingetrokken.

Maar sommige publieke figuren in het land roepen hun regering op om te stoppen met het kopen van wapens uit Israël – wapens die doorgaans worden aangeprezen als 'volledig bewezen in de strijd'. De Nederlandse aankopen ondersteunen "een industrie die is gegroeid ten koste van de Palestijnse bevolking die al tientallen jaren onder Israëlische bezetting leeft", schreven twee voormalige ministers en een voormalig ambassadeur in een gezamenlijk

opiniestuk in de Volkskrant na het sluiten van de recente wapendeals.*

Ze merken op dat Israël een grote wapenleverancier is geweest voor andere regimes die wreedheden hebben begaan, waaronder Rwanda tijdens de genocide van 1994, Myanmar en Zuid-Soedan. Door wapenaankopen "uit 'fatsoenlijke' landen zoals Nederland" is Israël een van 's werelds grootste wapenexporteurs per hoofd van de bevolking, voegen de voormalige Nederlandse politici eraan toe. Maar er is natuurlijk niets fatsoenlijks aan Nederland en andere landen van de Europese Unie die de wereld de les blijven lezen over mensenrechten, terwijl ze helpen, aanzetten tot en profiteren van de misdaden van Israël.

Gegarandeerde straffeloosheid?

Het Nederlandse ministerie van Defensie kondigde ook aan dat Nederland naast het samenwerkingspact een Strijdkrachten Status Overeenkomst (SOFA) met Israël heeft ondertekend. Dit "regelt de juridische status van soldaten die op het grondgebied van de andere partij verblijven, zoals tijdens militaire missies", aldus het ministerie. Een waarschijnlijke motivatie voor het sluiten van zo'n overeenkomst is de behoefte van Israël om de straffeloosheid van zijn militair personeel te verzekeren, in welk land ze zich ook bevinden.

De tekst van de Israëlisch-Nederlandse overeenkomst lijkt niet te zijn gepubliceerd, maar precedents kunnen leerzaam zijn: de overeenkomst over de status van troepen uit 2012 tussen Nederland en de Verenigde Staten geeft de VS bijvoorbeeld exclusieve jurisdictie in vrijwel alle gevallen van vermeende misdaden door Amerikaans personeel gestationeerd op Aruba, Sint Maarten en de andere eilanden die behoren tot het Nederlandse koninkrijk in het Caribisch gebied. Een andere

Image: Palestine Action / Vladimir Morozov

aanwijzing komt van een vergelijkbare overeenkomst tussen Israël en Griekenland uit 2015 die naar verluidt "juridische verdediging biedt aan beide legers terwijl ze in elkaars respectievelijke landen trainen."

Op dat moment was het enige andere land waarmee Israël al een dergelijke overeenkomst had, de Verenigde Staten. Dit geeft aan dat Nederland alles in het werk stelt om het Israëlische leger van harte te omarmen – en te belonen – door nu een strijdkrachten status overeenkomst (SOFA) te ondertekenen. Nederlandse wetgevers en het publiek dat bezorgd is

over de toenemende medeplichtigheid van hun land aan het Israëlische regime, apartheid en bezettingskolonialisme, moeten de lessen uit het verleden ter harte nemen en hun stem verheffen.

De geschiedenis leert dat de Nederlandse staat zijn warme banden met racistisch en koloniaal beleid pas zal opgeven, als hij daartoe gedwongen wordt.

Ali Abunimah.

Bron: <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/netherlands-rewards-israel-killing-gaza-children>

Verslag van enkele activiteiten en een vooraankondiging:

maandag 25 april 18 uur lezing door ambassadeur mevr. Sulaiman

De Corona heeft het ook voor Groningen-Jabalya onmogelijk gemaakt om fysieke bijeenkomsten voor een breed publiek te organiseren, ondanks het feit dat een paar interessante sprekers zich aandienden. We hebben in kleine kring gesproken met de Israëlische vredesactivist Victor Friedman. Hij informeerde ons over de politieke situatie in Israël m.b.t. de bezetting. Victor is geboren in de VS maar naar Israël geëmigreerd. Hij ziet zichzelf als rechtmatig joods inwoner van Israël maar eist ook gelijke rechten voor Palestijnen. Hij ging vaak ter ondersteuning naar de protesten in het Palestijnse dorp Qafr Kaddum. Volgens Friedman is de huidige Israëlische regering een verbetering t.o.v. Netanyahu. Maar hij denkt niet dat de Israëlische politiek erin zal slagen een eerlijk akkoord met de Palestijnen te sluiten, en hoopt daarvoor op druk van de EU en de VS. Tegenover druk via de BDS acties staat hij huiverig.

Een andere gast die een breder publiek had verdiend is Mohammed Azaiza uit Gaza die in Nederland verbleef in het kader van Shelter City. Elders in dit nummer staat een interview met hem. Het bestuur van Groningen-Jabalya liet zich uitgebreid door hem informeren over de actuele situatie in Gaza. Enig lichtpuntje: met Corona gaat het daar ietsje beter, in tegenstelling tot bij ons.

Een bijeenkomst die twee maal vanwege COVID moest worden uitgesteld is een lezing van de Palestijnse ambassadeur in Nederland, mevr. Rawan Sulaiman. Deze staat nu gepland voor maandag 25 april van 18 – 21 uur. Deze bijeenkomst wordt georganiseerd door de studievereniging Siduri (Midden-Oosten studies), de SIB Groningen en de Stichting Groningen-Jabalya. Verdere programmaonderdelen zijn een introductie en gesprek over het boek "Oorlogen en oceanen" van oud-ambassadeur Erik Ader. Burgemeester Koen Schuiling zal de avond openen.

We hopen dat Groningen-Jabalya tegen die tijd ook weer andere publieke activiteiten kan organiseren.

Bert Giskes, voorzitter stichting.

Influencers uit Gaza op de sociale media

Honderden miljoenen mensen hebben tegenwoordig een account op sociale media. Die zijn er in allerlei soorten, zoals Facebook, Twitter en Instagram. Je kunt er contacten leggen, winkelen en allerlei diensten afnemen. Door de enorme groei van de sociale media is er een inmiddels bekend verschijnsel ontstaan dat ook Gaza niet voorbij gaat: influencers. Mensen die zoveel volgers op de sociale media hebben dat ze er invloed mee kunnen uitoefenen op de publieke opinie.

Steeds meer Gazanen proberen influencer te worden, op heel verschillende gebieden. Aan de advertenties op hun account verdienen ze geld, wat aantrekkelijk is in een gebied met een torenhoge werkloosheid. Ook zijn er mensen die graag humanitaire kwesties aan de orde stellen en aandacht vragen voor de Palestijnse zaak. Daarmee hebben ze niet alleen lokaal impact, maar in de hele Arabische wereld en ook internationaal.

De laatste jaren is het aantal gebruikers van sociale netwerksites ook in Gaza enorm toegenomen. Vooral omdat Gazanen zijn afgesneden van de wereld en de sociale media toch een platform bieden voor het uiten van hun mening. Mensen brengen er het lijden van het Palestijnse volk onder de aandacht of proberen juist de positieve kant van het leven over te brengen. Daarmee bieden de sociale media tegenwoordig ook de nodige werkgelegenheid in Gaza.

Amani Al Kahlout, 28, uit Gaza City is afgestudeerd in Engelse literatuur. Ze heeft een grote interesse in het tonen van Palestijns erfgoed en de Palestijnse keuken. Ze publiceert haar recepten op sociale media op creatieve en in het oog springende manieren. (@amanyslifestyle op Instagram, 247.000 volgers en bijna 1600 berichten).

Ze begon spontaan. Ze zette gewoon foto van een kopje koffie op Insta op een mooie manier, of een dagelijkse maaltijd uit haar keuken. Ze kreeg veel steun kreeg voor haar content, en de vraag naar haar recepten nam toe. Dit was de start van haar reis door sociale netwerksites.

Amani beschouwt haar content als een vorm van verzet. Door mensen kennis te laten maken met Palestijnse gebruiken, erfgoed en dialect probeert ze de Palestijnse identiteit te bewijzen, die verloren was gegaan toen de Israëlische bezetting het Palestijnse

erfgoed en gerechten had overgenomen.

Al-Kahlout ondervindt duidelijk steun en liefde voor haar content vanuit de Palestijnse diaspora, mensen die gedwongen zijn buiten Palestina te leven. Al-Kahlout brengt met haar werk aspecten van het 'normale leven' onder de aandacht, weg van de beelden van vernietiging en pijn die je meestal ziet als het over het leven in Gaza gaat.

Ze brengt ook producten tegen betaling onder de aandacht: "Marketing is erg interessant en ik ben er blij mee. Ik help mensen en bedrijven hun producten te tonen. In ruil daarvoor krijg ik wat geld. Ik test het product zelf eerst met mijn kinderen om te zien of het voldoet, omdat ik geloofwaardig wil zijn. En om het publiek van dienst te zijn en hun vertrouwen en liefde te winnen.

Journalist Hassan Aslih wist in 2020 voor de derde keer op rij de eerste plaats in Palestina en de tweede plaats in het Midden-Oosten te behalen in het uitgebreide jaarverslag over 'Sociale Media' in Palestina in 2020. Daarbij werd zijn kanaal op Telegram verkozen als beste, sterkste en grootste kanaal in de Arabische wereld. Het heeft 94.351 volgers. Aslih nam zijn toevlucht tot het Telegram dat zijn accounts op Facebook, Instagram en WhatsApp werden verwijderd. Dat gebeurde maar liefst 18 keer en hij werd constant verbannen van 2013 tot 2021.

Aslih wordt beschouwd als een van de meest invloedrijke mensen op sociale media, zowel lokaal als in de Arabische wereld. Hij probeert mensen te

Palestijnen klagen dat hun berichten vaak systematisch van sociale media worden verwijderd. Daaronder zijn bijvoorbeeld berichten waarin mensenrechtenschendingen worden vastgelegd. Met name accounts en posts van mensenrechten- en vredesactivisten worden verwijderd. Onderzoek toont aan dat berichten in het Arabisch – los van de inhoud – sowieso een veel grotere kans hebben te worden verwijderd.

Onlangs kregen Instagram, Facebook en Twitter veel kritiek na het verwijderen van honderden berichten en accounts die protesten documenteerden die plaatsvonden in de buurt van Sheikh Jarrah, waar acht Palestijnse families werden bedreigd met gedwongen uitzetting, en in de al-Aqsa-moskee, waar de Israëlische politie bezoekers aanviel op 8 mei.

De Palestijnse mensenrechtenorganisatie 7amleh legt zich toe op Palestijnse digitale rechten of online mensenrechten. Het werk van de organisatie is gericht op Palestijnen die in het hele historische Palestina wonen (Israël, het bezette Palestijnse gebied en Jeruzalem). De organisatie heeft haar hoofdkantoor in Haifa, Israël.

helpen door het overbrengen van hun lijden en problemen aan de wereld. Hij is dicht bij iedere gebeurtenis en reageert op de informatie en oproepen van zijn publiek.

Hij wijst erop dat je via sociale media mensen sneller en directer bereikt dan via televisieschermen en satellietkanalen. De afhankelijkheid van de sociale media is enorm geworden, waardoor je het evenement van nabij kunt meemaken terwijl je thuis op je stoel zit.

Aslih is niet erg afhankelijk van advertenties als bron van inkomsten. Hij ondersteunt en assisteert kleine projecten en publiceert ze gratis via zijn account. Hij heeft een passie en liefde voor het overbrengen van menselijke, sociale en economische gebeurtenissen en verhalen, en wil alles wat er in de Gazastrook gebeurt delen met de wereld

Aslih klaagt wel over de herhaalde beperking en blokkering van zijn accounts op sociale media. Publicaties die de Palestijnse zaak steunen worden gecensureerd. Hij baalt ervan dat de resultaten van zijn harde en constante werk – dag en nacht – om een groot aantal volgers te bereiken, in een oogwenk wordt verwijderd, zodra de 'Content niet past in het beleid.'

De achtentwintig jarige Hala Shehadeh is afgestudeerd in de media, maar had een andere

start. Ze raakte getraumatiseerd tijdens de oorlog die de Israëlische bezettingsmacht in 2014 in de Gazastrook startte. Daarbij werd haar man gedood. Hij was een journalist, en werd gedood terwijl verslag deed van de

gebeurtenissen. Hala probeert nu te ontsnappen aan de bittere realiteit en negatieve gevoelens van leegte, door haar gevoelens op websites te schrijven. Ze was verrast door de enorme hoeveelheid interactie en steun, en kreeg een flink aantal volgers en duizenden views

Shehadeh: "Door mijn liefde en passie voor fotografie, legde ik me toen helemaal toe op fotograferen. Dit werd voor mij een bron van mijn levensonderhoud en inkomen. Ik geloof ook dat mijn schrijven heeft bijgedragen aan het veranderen van het leven van veel vrouwen."

Ze heeft ook de neiging om commerciële advertenties te gebruiken als een bron van inkomsten, maar let er daarbij wel op welke, want ze wil haar geloofwaardigheid behouden. Ook voelt ze zich verantwoordelijk voor haar publiek, dat veel vertrouwen in haar heeft.

Shehadeh probeert een groter aantal volgers te bereiken, om de mooie kant en het zoete leven in Gaza onder de aandacht te brengen. Ze laat prachtige plekken zien en sociale familierelaties. Maar ook dat mocht niet baten. Toen haar Instagram-account 164 duizend volgers bereikte, werd het door Instagram beperkt onder het voorwendsel dat de inhoud 'terroristisch' zou zijn, omdat ze de verhalen van vrouwen en kinderen onder de aandacht brengt, die nabestaanden zijn van mensen die door Israël zijn gedood in één van de vele oorlogen.

Ahmed Hijazi is vierentwintig en afgestudeerd in boekhouding. Als foto-vlogger krijgt hij veel aandacht van volgers van binnen en buiten Palestina. Hij brengt juist de mooie kanten van het leven in Gaza onder de aandacht; de zee, de archeologische vindplaatsen en eenvoudige mensen. Daarmee heeft hij inmiddels honderdduizenden volgers.

Door: Hanin Othman

Vertaling: Marco in 't Veldt

Don't Buy into Occupation

Internationaal oorlogsrecht heeft niet alleen weerslag op overheden, maar kan ook gebruikt worden om individuen, organisaties en bedrijven ter verantwoording te roepen. Dit is precies wat Don't Buy into Occupation, een collectief van 25 Europese NGOs, doet in een rapport over de banden tussen financiële instituties en de nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever. Hun rapport laat zien hoe banken, investeerders en pensioenfondsen indirect of direct de onteigening en onderdrukking van Palestijnen financieel ondersteunen. Zonder hun geld zou de nederzettingenpolitiek die Palestijnen van hun huis en land berooft een stuk lastiger uit te voeren zijn.

Het hoofdargument van het rapport

In 2020 heeft de VN een lijst gepubliceerd van inmiddels 130 bedrijven. Hun activiteiten op de Westelijke Jordaanoever verlenen ofwel steun aan de nederzettingen of ze voorzien het Israëlische leger van middelen om Palestijnen te onderdrukken. Deze lijst geeft consumenten en overheden de mogelijkheid bedrijven te boycotten en aan te spreken op hun gedrag. Als er genoeg druk op het bedrijf komt te staan, kan het zich uit de contracten met de nederzettingen en/of Israël terugtrekken. Financiële instituties kunnen bedrijven echter minstens zo goed beïnvloeden, bijvoorbeeld door hun investeringen af te stoten. Volgens het rapport is er voor 672 Europese instituties reden om hun banden met vijftig bedrijven op de lijst te verbreken. Deze bedrijven functioneren mede door de \$114 miljard dollar aan leningen en \$141 miljard dollar aan investeringen van Europese instellingen. Omdat dit geld schendingen van oorlogsrecht mede mogelijk maakt, staat er meer op het spel dan alleen de goede naam van de bank of investeerder. De nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem zijn illegaal onder humanitair recht, wat niet alleen op staten van toepassing is. Ook bedrijven die opereren in oorlogsgebied kunnen aansprakelijk worden gehouden, bijvoorbeeld omdat ze deelnemen aan de uitbating van bezet gebied. Daarnaast hebben veel bedrijven en financiële instituties verklaringen ondertekent die niet wettelijk bindend zijn, maar hen wel een zekere verantwoordelijkheid geven om mensenrechtenschendingen te voorkomen. DBIO spoort beleggers en investeerders dan ook aan om hun banden met de bedrijven op de lijst te verbreken.

Nederlandse instellingen, plundering, wapens en onteigening

Nederlandse instituties blijven niet buiten schot. Er worden acht Nederlandse instellingen genoemd, banken, pensioenfondsen en verzekeraars. De ING staat zelfs in de top tien wat betreft beleggingen en

investeringen in bedrijven die bijdragen aan de nederzettingen-politiek. Waar moeten we dan aan denken? De ING investeert onder andere in HeidelbergCement, een bedrijf betrokken bij de uitbating van een groeve en betonfabriek in de Palestijnse gebieden. De opbrengsten komen terecht bij de nederzettingen, niet bij de oorspronkelijke Palestijnse bewoners van het gebied waarin de groeve zich bevindt. Het bedrijf is hierdoor potentieel betrokken bij plundering, een oorlogsmisdaad. De ING heeft ook beleggingen in Altice Europe, het moederbedrijf van Hot Telecommunication Systems. Deze telecomonderneming is door de Israëlische overheid aangesteld om nederzettingen te voorzien van telecom service. Uiteraard komen antennes terecht op Palestijns land.

Ook de grootste pensioenfondsen van Nederland komen in het rapport voor. Het Pensioenfonds Zorg en Welzijn investeert onder andere in een Israëlische bank die de bouw van nederzettingen financiert. Het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds investeert op haar beurt in een bedrijf dat het Israëlische leger ondersteunt met wapens, intelligentie en ondersteuning. ABP heeft haar belangen in twee Israëlische banken al afgestoten, dus stappen in de goede richting zijn zeker niet ondenkbaar. De ING heeft een ambivalent standpunt. In een reactie op het rapport schemert door dat zolang ING mensenrechten-schendingen niet direct financiert, banden met bedrijven die dit wel doen geen probleem voor hen zijn.

Overheidsbeleid

In Nederland zijn zaken en handel die de nederzettingen ondersteunen niet illegaal. Booking.com kwam eerder in opspraak, omdat het accommodaties adverteert in de nederzettingen. Toen liet het kabinet al weten dat het beleid rond zaken met de nederzettingen een individuele keuze is van het bedrijf. Tegelijkertijd worden zulke relaties wel

BDS Nederland roept op tot een mail actie
<https://bdsnederland.nl/booking-petition/>

ontmoedigd, omdat Nederland en de EU de nederzettingen niet erkennen. Er lijkt echter meer voor nodig dan dit milde ontmoedigingsbeleid om te voorkomen dat de grootste banken en pensioenfondsen van Nederland het schenden van zowel mensenrechten als oorlogsrecht indirect financieren.

Oplossingen

Het rapport beaamt dat het ook anders kan. Twee grote Noorse pensioenfondsen hebben hun investeringen in de bedrijven op de VN-lijst teruggetrokken. Het bovengenoemde besluit van ABP om investeringen in sommige (niet alle) omstreden ondernemingen op de Westelijke Jordaanoever af te stoten wordt ook genoemd. PGGM besloot in 2014 al om banden te verbreken

met Israëlische banken betrokken bij de nederzettingen. Om meer bedrijven en instellingen zo ver te krijgen dit ook te doen, is actie nodig, zowel van overheden als burgers. De Europese Unie werkt aan wetgeving die ondernemingen verplicht bij het aangaan van economische relaties te controleren of ze mensenrechten schenden. Dit zou een stap in de juiste richting kunnen zijn. De Nederlandse overheid zou ook meer druk kunnen zetten op bedrijven die de nederzettingenpolitiek indirect ondersteunen. Het respecteren van het internationaal recht is immers niet ieders vrije keuze.

Ten slotte kunnen consumenten die de tijd en middelen hebben hun ongenoegen duidelijk maken. Wissel bijvoorbeeld van ING naar een bank met een ethischer investeringsbeleid. Het is even gedoe, maar voor de meeste mensen niet onmogelijk. Ook naming-en-shaming kan heel effectief zijn. De boycot op Ben&Jerry's heeft de ijsfabrikant waarschijnlijk geen astronomische bedragen gekost, maar toch besloot het bedrijf afgelopen zomer haar karakteristieke ijspotten niet meer aan te bieden in de nederzettingen. ING zal misschien moeilijk over te halen zijn, maar banken zoals ABN Amro en Rabobank zouden hun imago kunnen redden door proactief te reageren op voldoende negatieve aandacht.

Cornelia Muys.

Inzamelingsactie Gaza 2022

Al sinds 2007 beschouwd Israël de Gazastrook als vijandelijk gebied en dat heeft grote gevolgen voor de bevolking. Afgelopen mei was al de vierde militaire aanval op het gebied en bracht weer veel schade. Maar ook nu de wapens zwijgen is er de doorgaande blokkade die echt leven onmogelijk maakt. Het grote tekort aan elektriciteit betekent dat rioolwater niet kan worden verwerkt. Zo is 97% van het water verontreinigd wat een kwart van alle ziektegevallen veroorzaakt. Het leidt ook tot 12 % van de sterfte onder jonge kinderen en zuigelingen. De officiële werkloosheid is hoger dan 50% en in de laatste paar jaar hebben 80.000 jonge mensen de Gazastrook verlaten op zoek naar een beter leven. Maar de meeste inwoners kunnen niet weg en zullen moeten overleven. Maar dat kan niet zonder steun van buitenaf.

Daarom zetten wij onze hulpactie voor de Palestine Medical Relief Society voort. Deze kan een belangrijke rol spelen in het verlenen van die hulp maar dat kan alleen als zij over voldoende middelen beschikt. Voor meer info: <http://www.groningen-jabalya.com/inzameling>

Stort op rekeningnummer NL92 INGB 0006 6876 78
t.n.v. Stichting Groningen-Jabalya o.v.v. "noodhulp"

Leger vuurt raketten af op boerderij en doodt vier boeren die perziken oogsten

De mensenrechten organisatie B'Tselem heeft getuigenissen verzameld van mensen die in mei van dit jaar getuige waren van het Israelisch geweld in Gaza. Onder de titel words fail us (woorden schieten te kort) hebben zij 25 schokkende verhalen verzameld die een beeld geven van de impact van het geweld op gewone burgers. Hieronder een getuigenis van Imad Jneid die werkt op een boerderij en daar een aanval meemaakte.

"Ik werk op een boerderij ten oosten van Jabalya Refugee Camp. Het heeft 45 dunams landbouwgrond met olijf-, perzik- en abrikozenbomen. Ik werk elke dag. Het is mijn taak om de boerderij te bewaken. Verder geef ik de bomen water, pluk ik fruit, wied ik onkruid en zorg voor de irrigatie en elektriciteit. Ik werk er sinds 2007 en de boerderij is een deel van mijn leven geworden.

Na het uitbreken van de oorlog ging ik zoals gewoonlijk elke dag naar de boerderij. Ik verzorgde de bomen, gaf ze water, sproeide pesticiden en waakte over de plaats. Op woensdag 12 mei 2021 kwam ik 's ochtends aan en begon ik zoals gewoonlijk te werken. Ik zette de waterkranen open om de gewassen water te geven. Ik hoorde de hele tijd het harde geluid van drones. Ik was bang dat er iets zou gebeuren, dus ging ik het administratiegebouw binnen.

Ongeveer een half uur later belde 'Atef al-Barawi, een loonwerker die de gewassen komt oogsten. Hij vroeg me de poort te openen, die op ongeveer 350 meter van het gebouw staat. Ik reed daar naartoe op een ezelkar. 'Atef kwam binnen samen met twee boeren die met hem werken, Tal'at en Nael. Ze gingen naar binnen en begonnen abrikozen te plukken bij de poort.

Tegelijkertijd belde Wael al-Ghula, één van de boeren die op de boerderij werkt, en vroeg me hem op te halen bij een tankstation op ongeveer 700 meter afstand van de boerderij. Uiteindelijk ging Atef hem halen en hebben we allemaal samen perziken

geplukt. Daarna ging ik wat andere bomen water geven. Onderweg heb ik wat onkruid gewied en het onkruid voor de ezel bewaard.

Plotseling hoorde ik een luide explosie en voelde een scherpe pijn in mijn linkerhand en maag. Ik riep om iemand om me te helpen. Ik keek naar de anderen en zag Wael, Nael, Tal'at en 'Atef op de grond liggen. Ik probeerde op te staan en naar hen toe te gaan, maar het lukte me maar een paar meter te lopen voordat ik viel. Ik greep de deur van de auto van Atef om op te staan, maar toen landde er weer een raket. Ik probeerde op te staan maar viel weer, dus kroop ik verder. Toen landde er een derde raket naast me. Ik bleef kruipen tot ik bij het gebouw kwam. Ik keek naar beneden en zag dat ik bloedde.

Ik belde mijn neef van mijn moeders kant, Luai Jneid. Ik vertelde hem wat er was gebeurd en hij belde een ambulance die me naar het Indonesische ziekenhuis bracht. Ik ben geopereerd aan mijn buik en ze hebben wat granaatscherven verwijderd. Ik heb negen dagen in het ziekenhuis gelegen en daarna ontslagen.

Ze bombardeerden ons, ook al zijn we burgers en boeren die werken voor ons levensonderhoud, op klaarlichte dag. Ik ben erg verdrietig over mijn vrienden die zijn overleden. Ze werden gedood terwijl ze aan het werk waren om hun families te onderhouden.

Getuigenis gegeven aan Mohammed Sabah op 27 mei 2021

De personen die bij deze aanval gedood zijn:
Wael Muhammad Fares al-Ghula, 55 jaar
'Atef 'Abd a-Rahman Jum'ah al-Barawi, 48 jaar
Tal'at Jamil Mahmoud Warash Agha, 37 jaar
Nael Khaled Yunes al-Barawi, 22 jaar

Dit verhaal en de andere zijn te vinden op:
<https://wordsfailus.btselem.org/military-fires-missiles-at-farm-killing-four-farmers-harvesting-peaches/>

Gaza: een apart geval van misdaden tegen de menselijkheid

Een Groninger hoeft je niet uit te leggen waar Wadapartja voor staat. Nee, het is geen Javaans restaurant of winkel met Nepalese nepantiek. Wadapartja is de Groningse benaming voor een uitzonderlijke –aparte- eet- en drinkgelegenheid, waar ook aparte spulletjes kunnen worden gekocht.

In het Groninger dialect heeft apart zijn oorspronkelijke betekenis behouden van origineel, uitzonderlijk. In het aan het Nederlands verwante Afrikaans hebben apart en apartheid een meer sinistere betekenis gekregen. Apartheid in Zuid-Afrika groeide uit tot een perverse vorm van geïnstitutionaliseerde rassenscheiding. Aan die segregatie tussen zwarten, kleurlingen en blanken lag het waanidee ten grondslag dat de laatsten superieur waren. Het zogenaamde baasskap, ook al zo'n Afrikaans woord wat we in Nederland maar al te goed begrijpen.

Gelukkig werd in 1994 het apartheidssysteem in Zuid-Afrika, na jaren van binnenlandse strijd, mondiale protesten en diplomatieke druk, formeel opgeheven. In 1973 werd het Internationaal Verdrag voor de Bestrijding en Bestrafing van de Misdaad van Apartheid gesloten, de zogenaamde Apartheidsconventie. Dit verdrag, dat in 1976 van kracht werd, maakte apartheid volgens het internationaal recht een misdaad. In 1998 werd in het Statuut van Rome, dat ten grondslag ligt aan de oprichting van het Internationaal Strafhof (ICC), eveneens bepaald dat apartheid een misdaad is tegen de menselijkheid.

In november publiceerde de Palestijnse mensenrechtenorganisatie Al Mezan, die gevestigd is in Gaza, een document onder de titel 'The Gaza Bantustan—Israeli Apartheid in the Gaza Strip'. In het rapport, gebaseerd op het werk van Palestijnse, Israëlsche en internationale mensenrechtenexperts, wordt duidelijk in hoeverre Gaza op zo'n Zuid-Afrikaans Bantustan lijkt.

Het gaat om een door het Israëlsche leger nu al veertien jaar geïsoleerd gebied, hermetisch afgesloten van Israël en de rest van de bezette Palestijnse gebieden. De twee miljoen inwoners van Gaza worden blootgesteld aan herhaaldelijk excessief geweld. Duizenden burgers werden gedood, hun huizen verwoest en kinderen, patiënten en vissers werden arbitrair gearresteerd en gevangengezet.

Al Mezan concludeert dat het Israëlsche beleid ten aanzien van Gaza neerkomt op de "onmenselijke daden", zoals die gedefinieerd zijn in de Apartheidsconventie. Het gaat om moord, het toebrengen van psychisch en lichamelijk letsel, illegale arrestaties, strafmaatregelen en het ontnemen van het recht om vrijelijk het gebied te verlaten en ernaar terug te keren.

Deze onmenselijke politiek van de staat Israël is er, volgens Al Mezan, op gericht de overheersing van één etnische groep, Israëlsche joden, ten opzichte van een andere etnische groep, de Palestijnen, te vestigen en te bestendigen. Een soort Israëlsche baasskap dus, onder het voorwendsel van veiligheid maar in feite vanuit een misplaatst idee van superioriteit.

In het rapport wordt eraan herinnerd dat de staat Israël de levens van ongeveer zeven miljoen joodse Israëli's controleert en van zeven miljoen

Vervolg op pg. 12

Palestijnen, in Israël zelf en in de bezette Palestijnse gebieden. De staat Israël maakt gebruik van allerlei wetten en maatregelen die erop gericht zijn de Palestijnse bevolking te onderdrukken en territoriaal te verdelen en te scheiden, om het 'joodse karakter' en superioriteit van Israël te waarborgen.

Al Mezan roept de internationale gemeenschap op zijn verplichtingen na te komen en een einde te maken aan Israël's onrechtvaardige apartheidsregime, zoals ook gebeurde met de apartheid in Zuid-Afrika. Herinnerd wordt aan een uitspraak van Nelson Mandela in 1997: "De Verenigde Naties hebben een duidelijk standpunt ingenomen tegen apartheid. Er ontstond een internationale consensus die hielp om een einde te maken aan het onrecht. Maar we weten heel goed dat onze vrijheid onvolledig is zonder de vrijheid van de Palestijnen".

Enkele dagen na publicatie van het rapport van Al Mezan leidden de Israëlische minister van defensie Benny Gantz en opperbevelhebber generaal Aviv Kochavi een plechtigheid om de gereedkoming van de ijzeren afscheidingsmuur te vieren. Kosten noch moeite zijn gespaard om de muur, volgens de Israël's 'enig in zijn soort in de wereld', te bouwen en van Gaza definitief een Bantustan te maken. Of erger...

Drie en een half jaar is eraan gewerkt, 140.000 ton ijzer en staal is ervoor verwerkt en de monstermuur heeft haast een miljard euro gekost. Het bouwwerk is 65 kilometer lang, zes meter hoog en nog enkele meters ondergronds. Overal op de fortificatie is elektronische apparatuur aangebracht. Antennes, sensoren, radars en camera's moeten ervoor zorgen dat Gaza rigoureus en tot nader order afgescheiden is van Israël, Jeruzalem, de Westelijke Jordaanoever en de rest van de wereld.

De rechtvaardiging voor de afscheidingsmuren is onveranderlijk dat ze voor Israël's veiligheid nodig zijn. Zo werd triomfantelijk aangekondigd dat Israël in de naaste toekomst ook langs de grens met Libanon een muur met technologische hoogstandjes wil bouwen. Maar de vraag is of op den duur muren en apartheid echt voor veiligheid zullen zorgen.

Het is een cliché Gaza een openluchtgevangenis te noemen, maar dat is helaas in 2021 meer dan ooit een feit. De Gaza-muur doodt de hoop, maakt dat jongeren geen perspectieven zien en is, deep down, een symbool van arrogantie, ongelijkheid en onrecht.

Wadapartja dat vandaag de dag nog steeds muren worden gebouwd om mensen van elkaar te scheiden...

Redactie: Pieter van Niekerken,
Bert Giskes,
Marco in 't Veldt,
Jozet van der Veen.

Met medewerking van:
Ali Abuninah,
Hanin Othman,
Cornelia Muys.

Postadres: Coehoornsingel 87
9711 BR Groningen

Telefonisch: Bert Giskes
050-5421370

Colofon

Vormgeving: Jozet van der Veen info@groningen-jabalya.com

**Wilt u in het vervolg de nieuwsbrief digitaal ontvangen?
en/of wil je op de hoogte blijven van het Jabalya-project?**

**Schrijf je in voor de digitale nieuwsbrief via de rode knop 'aanmelden
niewsbrief' op de site www.groningen-jabalya.com**

Of juist liever met de post? Stuur dan naam en adres naar:
Stichting Groningen-Jabalya, Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen